

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (ötödik tanács)

2018. szeptember 13.*

„Előzetes döntéshozatal – Jogszabályok közelítése – 2013/36/EU irányelv – Az 53. cikk (1) bekezdése – A hitelintézetek prudenciális felügyeletét ellátó nemzeti hatóságokra háruló szakmai titoktartási kötelezettség – Olyan hitelintézet, amelynek kényszerfelszámolását rendelték el – Bizalmas információk nyilvánosságra hozatala polgári jogi vagy kereskedelmi jogi eljárások során”

A C-594/16. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Consiglio di Stato (államtanács, Olaszország) a Bírósághoz 2016. november 23-án érkezett, 2016. szeptember 29-i határozatával terjesztett elő az

Enzo Buccioni

és

a **Banca d'Italia**

között,

a **Banca Network Investimenti SpA**, felszámolás alatt,

részvételével folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (ötödik tanács),

tagjai: J. L. da Cruz Vilaça tanácselnök (előadó), E. Levits, A. Borg Barthet, M. Berger és F. Biltgen bírák,

főtanácsnok: M. Bobek,

hivatalvezető: R. Schiano tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2018. március 21-i tárgyalásra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

- E. Buccioni képviseletében N. Paoletti, A. Mari és G. Paoletti avvocati,
- a Banca d'Italia képviseletében S. Ceci, M. Marcucci és N. de Giorgi avvocati,

* Az eljárás nyelve: olasz.

- az olasz kormány képviseletében G. Palmieri, meghatalmazotti minőségben, segítője: P. Gentili avvocato dello Stato,
- a portugál kormány képviseletében L. Inez Fernandes, M. Figueiredo és L. Barroso, meghatalmazotti minőségben,
- az Európai Bizottság képviseletében V. Di Bucci, J. Baquero Cruz, K.-Ph. Wojcik és A. Steiblyté, meghatalmazotti minőségben,

a főtanácsnok indítványának a 2018. június 12-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,
meghozta a következő

Ítéletet

- 1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem a hitelintézetek tevékenységéhez való hozzáférésről és a hitelintézetek és befektetési vállalkozások prudenciális felügyeletéről, a 2002/87/EK irányelv módosításáról, a 2006/48/EK és a 2006/49/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2013. június 26-i 2013/36/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2013. L 176., 338. o.; helyesbítések: HL 2013. L 208., 73. o.; HL 2017. L 20., 1. o.) 53. cikke (1) bekezdésének értelmezésére irányul.
- 2 Ezt a kérelmet az Enzo Buccioni és a Banca d'Italia (a továbbiakban: BdI) között utóbbinak a Banca Network Investimenti SpA-t (a továbbiakban: BNI) érintő bizonyos dokumentumokhoz való hozzáférést Enzo Buccionival szemben megtagadó határozatának tárgyában folyamatban lévő jogvita keretében terjesztették elő.

Jogi háttér

Az uniós jog

- 3 A 2013/36 irányelv (2), (5), (6) és (15) preambulumbekkezdése a következőket mondja ki:
„(2) [...] Ezen irányelv fő célja és tárgya a hitelintézetek és befektetési vállalkozások tevékenységéhez való hozzáférésre vonatkozó nemzeti rendelkezések koordinálása, valamint irányításuk részletes szabályainak és felügyeleti keretüknek a megállapítása. [...]
[...]
(5) Ennek az irányelvnek a belső piac működéséhez nélkülözhetetlen eszközt kell képeznie a hitelintézeti tevékenység területén mind a letelepedés, mind a pénzügyi szolgáltatások nyújtásának szabadsága szempontjából.
(6) A belső piac zavartalan működése nemcsak jogi szabályozást tesz szükségessé, hanem a tagállamok illetékes hatóságai közötti szoros és rendszeres együttműködést, valamint a szabályozási és felügyeleti gyakorlat jelentősen megerősített konvergenciáját is.
[...]
(15) Helyénvaló az olyan harmonizáció megvalósítása, amely szükséges és elégséges ahhoz, hogy biztosítsa az engedélyek és a prudenciális felügyeleti rendszerek kölcsönös elismerését, lehetővé téve egyetlen, az Unió egész területén érvényes engedély kiadását, valamint a székhely szerinti tagállam általi prudenciális felügyelet elvének alkalmazását.”

- 4 Ezen irányelvnek „Az illetékes hatóságok kijelölése és hatáskörei” című 4. cikke értelmében:

„[...]

(2) A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságok oly módon kísérik figyelemmel az intézmények[...] tevékenységeit, hogy értékelhessék, hogy azok megfelelnek-e az ezen irányelv és [a hitelintézetekre és befektetési vállalkozásokra vonatkozó prudenciális követelményekről és a 648/2012/EU rendelet módosításáról szóló, 2013. június 26-i] 575/2013/EU [európai parlamenti és tanácsi] rendelet [(HL 2013. L 176., 1. o.; helyesbítések: HL 2013. L 208., 68. o.; HL 2013. L 321., 6. o.; HL 2017. L 20., 2. o.)] előírásainak.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy megfelelő intézkedések álljanak az illetékes hatóságok rendelkezésére ahhoz, hogy megszerezzék a szükséges információkat, amelyekkel értékelhetik, hogy az intézmények[...] teljesítik-e a (2) bekezdésben említett kötelezettségeket, valamint kivizsgálhatják a szóban forgó kötelezettségek esetleges megszegését.

[...]

(5) A tagállamok előírják, hogy az intézmények biztosítsák a székhely szerinti tagállamuk illetékes hatóságai számára mindazt az információt, amely annak értékeléséhez szükséges, hogy az intézmények megfelelnek-e az ezen irányelvvel és az 575/2013/EU rendelettel összhangban elfogadott szabályoknak. A tagállamok azt is biztosítják, hogy az intézmények belső ellenőrzési mechanizmusai, illetve adminisztratív és számviteli eljárásai bármikor lehetővé tegyék annak ellenőrzését, hogy az említett szabályoknak megfelelnek-e.

[...]”

- 5 Az említett irányelvnek „A Pénzügyi Felügyelet Európai Rendszerén belül folytatott együttműködés” című 6. cikke a következőképpen rendelkezik:

„Feladataik teljesítése során, az ezen irányelv és [az 575/2013] rendelet alapján elfogadott törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések alkalmazásakor az illetékes hatóságok ügyelnek a felügyeleti eszközök és a felügyeleti gyakorlat közelítésére. Ennek érdekében a tagállamok biztosítják, hogy:

- a) az illetékes hatóságok mint a Pénzügyi Felügyelet Európai Rendszere (PFER) tagjai – az Európai Unióról szóló szerződés 4. cikkének (3) bekezdésében foglalt lojális együttműködés elvének megfelelően – a bizalmon és a teljes körű kölcsönös tiszteleten alapuló együttműködést alakítsanak ki, különösen az egymás közötti, valamint a PFER más tagjaira is kiterjedő megfelelő és megbízható információáramlás biztosítása terén;

[...]”

- 6 Ugyanezen irányelvnek a „Felügyeleti együttműködés” című 50. cikke az (1) bekezdésében a következőket írja elő:

„Az érintett tagállamok illetékes hatóságai szorosán együttműködnek abból a célból, hogy felügyeljék az olyan intézmények tevékenységeit, amelyek azon a tagállamon kívül, amelyikben központi irodájuk van, más tagállamban vagy tagállamokban is működnek, különösen fióktelepen keresztül. Az illetékes hatóságok kölcsönösen ellátják egymást az ilyen intézmények irányítására és tulajdoni viszonyaira vonatkozó minden információval, amely várhatóan megkönnyíti felügyeletüket és az engedélyezési feltételek vizsgálatát, továbbá minden olyan információval, amely feltehetőleg megkönnyíti az ilyen intézmények ellenőrzését, különös tekintettel a likviditásra, a fizetőképességre, betétgaranciára, a nagykockázatok vállalásának korlátozására, az intézmény rendszerkockázatát potenciálisan befolyásoló egyéb tényezőkre, az adminisztratív és számviteli eljárásokra és belső ellenőrzési mechanizmusokra.”

- 7 A 2013/36 irányelv „Szakmai titoktartás” című 53. cikke az (1) bekezdésében a következőképpen rendelkezik:

„A tagállamok úgy rendelkeznek, hogy minden olyan személy, aki az illetékes hatóságoknak dolgozik vagy dolgozott, valamint az illetékes hatóságok nevében eljáró könyvvizsgálók vagy szakértők szakmai titoktartásra kötelezettek.

A hivatali kötelezettségeik teljesítése során e személyek, könyvvizsgálók vagy szakértők tudomására jutó bizalmas természetű információ csak olyan összefoglaló vagy összesített formában hozható nyilvánosságra, amelyből az egyes hitelintézeteket nem lehet azonosítani, a büntetőjog hatálya alá tartozó esetek kivételével.

Mindazonáltal, ha egy hitelintézetet fizetésképtelenségnek nyilvánítottak, vagy kényszerfelszámolására kerül sor, az a bizalmas természetű információ, amely nem érinti a hitelintézet megmentésére irányuló kísérletekben részt vevő harmadik feleket, nyilvánosságra hozható a polgári jogi vagy kereskedelmi jogi eljárás során.”

- 8 Ezen irányelv 54. cikke „A bizalmas információ felhasználás[ára]” vonatkozik.
- 9 Az Európai Központi Banknak a hitelintézetek prudenciális felügyeletére vonatkozó politikákkal kapcsolatos külön feladatokkal történő megbízásáról szóló, 2013. október 15-i 1024/2013/EU tanácsi rendelet (HL 2013. L 287., 63. o.) 22. cikke az Európai Központi Bank (EKB) felügyeleti határozatainak elfogadása során alkalmazandó jogszerű eljárás módra, míg e rendelet 27. cikke a felügyeleti testület tagjaira és az EKB azon alkalmazottaira, valamint a részt vevő tagállamok által kirendelt azon alkalmazottakra háruló szakmai titoktartás kötelezettségére vonatkozik, akik felügyeleti feladatokat látnak el, továbbá az EKB-val és az uniós hatóságokkal és szervezetekkel való információcserét érinti.

Az olasz jog

- 10 A módosított, 1990. augusztus 7-i legge n. 241 – recante nuove norme in materia di procedimento amministrativo e di diritto di accesso ai documenti amministrativi (a közigazgatási eljárásra és a közigazgatási iratokhoz való hozzáférési jogra vonatkozó új rendelkezésekről szóló 241. sz. törvény) a „Hozzáféréssel kapcsolatos fogalommeghatározások és elvek” című 22. cikke a (2) és (3) bekezdésében a következőket írja elő:

„(2) A közigazgatási iratokhoz való hozzáférés joga – annak jelentős közérdekű céljaira tekintettel – a közigazgatási hatóságok tevékenységének alapelve, amelynek célja a részvétel elősegítése, valamint e közigazgatási hatóság tevékenysége pártatlanságának és átláthatóságának biztosítása.

(3) A 24. cikk (1), (2), (3), (5) és (6) bekezdésében említett dokumentumok kivételével minden közigazgatási irat hozzáférhető.”

- 11 E módosított törvénynek „A hozzáférés jogából való kizárás” című 24. cikke a következőképpen rendelkezik:

„(1) A hozzáférés joga nem gyakorolható:

- a) a többszörösen módosított 1977. október 24-i 801. sz. törvény értelmében vett államtitoknak minősülő iratok és a törvény, a (6) bekezdésben hivatkozott kormányrendelet és e cikk (2) bekezdése értelmében az állami hatóságok által kifejezetten meghatározott titkok, illetve nyilvánosságra hozatali tilalmak vonatkozásában.

[...]

(3) Nem fogadhatók el a hozzáférés iránti olyan kérelmek, amelyek az állami hatóságok tevékenységének általános ellenőrzésére irányulnak.

[...]

(7) A kérelmező számára mindenképpen biztosítani kell azokhoz a közigazgatási iratokhoz való hozzáférést, amelyek ismerete jogi érdekeinek megóvása és védelme érdekében szükséges [...]”.

- 12 A módosított, 1993. szeptember 1-jei decreto legislativo n. 385 – recante il testo unico delle leggi in materia bancaria e creditizia (a bankokra és a hitelezésre vonatkozó törvények egységes szövegéről szóló 385. sz. törvényerejű rendelet) a „Szakmai titoktartás és hatóságok közti együttműködés” című 7. cikke az (1) bekezdésében a következőket írja elő:

„A felügyeleti tevékenység révén a [BdI] birtokában lévő összes információ és adat – a CICR [Comitato interministeriale per il credito e il risparmio (a hitelezésért és a megtakarításokért felelős tárcaközi bizottság)] elnöki tisztségét betöltő gazdasági és pénzügyi minisztérium kivételével az állami hatóságokkal szemben is – szakmai titoknak minősül. A közlés az igazságszolgáltatási szervek vonatkozásában nem tagadható meg szakmai titokra hivatkozással, amennyiben a kért információra büntetőjogi szankcióval sújtható jogsértésekkel kapcsolatos előzetes nyomozás vagy eljárás céljából van szükség.”

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 13 Amint az a Bíróság rendelkezésére álló ügyiratokból kitűnik, E. Buccioni 2004-től egy hitelintézetnél, a BNI-nél nyitott folyószámla tulajdonosa. 2012. augusztus 5-én e folyószámla egyenlege 181 325,31 eurónak felelt meg. A kérdést előterjesztő bíróság kifejti, hogy mivel ez a hitelintézet kényszerfelszámolás alatt állt, a Fondo interbancario di tutela dei depositi (Bankközi Betétbiztosítási Alap) e betétes részére pusztán 100 000 eurót térített vissza.
- 14 E. Buccioni úgy véli, hogy bizonyos körülmények maguk után vonhatják a felmerült pénzügyi veszteségek tekintetében mind a BdI, mind pedig a BNI felelősségét. Annak érdekében, hogy további információkat szerezzen azon lehetőség értékeléséhez, hogy keresetet indítson, E. Buccioni 2015. április 3-án azt kérte, hogy a BdI hozzon nyilvánosságra több dokumentumot a BNI felügyeletével kapcsolatban.
- 15 2015. május 20-i határozatával a BdI részben elutasította ezt a kérelmet, és többek között arra hivatkozott, hogy egyes dokumentumok, amelyeknek a nyilvánosságra hozatalát E. Buccioni kérte, olyan bizalmas információkat tartalmaznak, amelyek az őt terhelő szakmai titoktartási kötelezettség hatálya alá tartoznak, és az említett kérelem nem kellően pontos vagy pedig az olyan dokumentumokra vonatkozik, amelyek a kérelmező számára érdektelenek.
- 16 E. Buccioni e határozat megsemmisítése iránti keresetet indított a Tribunale amministrativo regionale del Lazio (Lazio tartomány közigazgatási bírósága, Olaszország) előtt. A megkeresett bíróság 2015. december 2-i ítéletével elutasította a keresetet.
- 17 E. Buccioni ezen ítélettel szemben fellebbezést terjesztett elő a Consiglio di Stato (államtanács, Olaszország) előtt. E tekintetben különösen arra hivatkozik, hogy az elsőfokú bíróság megsértette a 2013/36 irányelv 53. cikkének (1) bekezdését, amennyiben mivel a BNI-t kényszerfelszámolás alá vonták, a BdI-re háruló szakmai titoktartási kötelezettség már nem állt fenn. Ellenben a BdI azt állítja, hogy az említett rendelkezésnek megfelelően a kényszerfelszámolás alatt álló hitelintézetre vonatkozó bizalmas információk nyilvánosságra hozatala azt feltételezi, hogy a kérelmező előzetesen polgári jogi vagy kereskedelmi jogi eljárást indított.

18 E körülmények között a Consiglio di Stato (államtanács) úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdéseket terjeszti a Bíróság elé:

- „1) Ellentétes-e az [EUMSZ] 15. cikkben egyértelműen megállapított, általánosan kötelező célnak minősülő átláthatóság elvével, amennyiben azt úgy kell értelmezni, hogy ez az elv a (3) bekezdés szerinti rendeleti jellegű vagy azzal egyenértékű olyan jogforrásokkal is szabályozható, amelyek tartalma rendkívül széles mérlegelési mozgástérben nyilvánulhat meg, és amelyek alapját nem határozza meg az eltérést nem engedő minimumszabályok elengedhetetlen előzetes meghatározásáról szóló magasabb szintű uniós jogforrás, a hitelintézetek felügyeleti tevékenységéről szóló európai szabályozásra vonatkozó, olyan, hasonlóan korlátozó jellegű értelmezés, amely már azokban az esetekben is kiüresítheti az átláthatóság elvét, amikor a hozzáféréshez fűződő érdek szorosan kapcsolódik a kérelmező azon alapvető érdekeihez, amelyek nyilvánvalóan megegyeznek az ágazat korlátozó esetei alóli, kedvező értelemben vett kivételekkel?
- 2) Ennek következtében az 1024/2013/EU rendelet 22. cikkének (2) bekezdése és 27. cikkének (1) bekezdése úgy tekinthető-e, hogy azok nem a dokumentumokhoz való hozzáférhetetlenség alóli kivétel szokásos eseteinek minősülnek, hanem olyan szabályokat képeznek, amelyeket az EUMSZ 15. cikk tágabb célja szerint kell értelmezni, és így az uniós jog azon általános elvére vezethetők vissza, amely szerint a hozzáférés nem korlátozható a hitelezési ágazat szükségleteinek és a *burden sharing* esetével érintett befektető alapvető érdekeinek észszerű és arányos egyensúlya alapján az EKB-éhoz hasonló szervezeti jellemzőkkel és ágazati hatáskörökkel bíró felügyeleti hatóság által értékelt releváns körülmények függvényében?
- 3) Ily módon a 2013/36 irányelv 53. cikkére és az e rendelkezéssel összhangban álló nemzeti jogszabályi rendelkezésekre figyelemmel az említett 53. cikk összeegyeztethetetlen-e az [első kérdésben] foglalt többi uniós szabály és elv rendszerével abban az értelemben, hogy a hozzáférés az ilyen tartalmú, a pénzügyi intézet kényszerfelszámolás alá vonását követően benyújtott kérelem esetén akkor is engedélyezhető, ha a kérelmező nem kizárólag azon polgári jogi vagy kereskedelmi jogi eljárás keretében kérte a hozzáférést, amelyet ténylegesen a pénzügyi intézet kényszerfelszámolás alá vonása révén károsult vagyoni érdekeinek védelme érdekében indított, hanem abban az esetben is, ha a kérelmező éppen ezen polgári jogi és kereskedelmi jogi eljárások konkrét elindítása lehetőségének megállapítása érdekében az eljárásokat megelőzően nyújtja be kérelmét a nemzeti állam által a hozzáféréshez való jog, valamint az átláthatóság elvének védelmére éppen a védelemhez való jog és a keresetindítási jog teljes körű védelmére tekintettel feljogosított bírósághoz, különös tekintettel azon betétes kérelmére, aki már elviselte a *burden sharing* hatását azon hitelintézet felszámolási eljárása keretében, amelynél korábban megtakarításait elhelyezte?”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekről

- 19 Az együttesen vizsgálendő előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdéseivel a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra keresi a választ, hogy az EUMSZ 15. cikkel, valamint az 1024/2013 rendelet 22. cikkének (2) bekezdésével és 27. cikkének (1) bekezdésével összefüggésben a 2013/36 irányelv 53. cikkének (1) bekezdését úgy kell-e értelmezni, hogy azzal ellentétes, hogy a tagállamok illetékes hatóságai bizalmas információkat hozzanak nyilvánosságra olyan személy számára, aki azzal kapcsolatban kérelmet terjesztett elő, hogy ezen információk alapján a hitelintézet kényszerfelszámolás alá vonása miatt sérült vagyoni érdekeinek védelmére irányuló polgári jogi vagy kereskedelmi jogi eljárást indítson.
- 20 Meg kell jegyezni, hogy amennyiben a kérdést előterjesztő bíróság az EUMSZ 15. cikkét, valamint az 1024/2013 rendelet 22. cikkének (2) bekezdését és 27. cikkének (1) bekezdését érinti, e rendelkezések értelmezése, amelyek szövegéből egyértelműen következik, hogy azok címzettjei nem a tagállamok

illetékes hatóságai (lásd ebben az értelemben: 2017. július 18-i Bizottság kontra Breyer ítélet, C-213/15 P, EU:C:2017:563, 51. és 52. pont), az alapügyben irreleváns, amely a Bdl birtokában lévő dokumentumokhoz való hozzáférés iránti kérelemre vonatkozik.

- 21 A feltett kérdések megválaszolása érdekében mindenekelőtt ki kell emelni, hogy a 2013/36 irányelv (2) preambulumbekzdéséből kitűnik, hogy az irányelv fő célja a hitelintézetek és befektetési vállalkozások tevékenységéhez való hozzáférésre vonatkozó nemzeti rendelkezések koordinálása, valamint irányításuk részletes szabályainak és felügyeleti keretüknek a megállapítása.
- 22 Továbbá, amint azt az (5) és (6) preambulumbekzdése kimondja, a 2013/36 irányelvnek a belső piac működéséhez nélkülözhetetlen eszközt kell képeznie a hitelintézeti tevékenység területén, és a belső piac zavartalan működése nemcsak jogi szabályozást tesz szükségessé, hanem az illetékes hatóságok közötti szoros és rendszeres együttműködést, valamint a szabályozási és felügyeleti gyakorlat jelentősen megerősített konvergenciáját is.
- 23 Még ugyanezen irányelv (15) preambulumbekzdéséből következik, hogy az irányelv célja olyan mértékű harmonizáció megvalósítása, amely szükséges és elégséges ahhoz, hogy biztosítsa az engedélyek és a prudenciális felügyeleti rendszerek kölcsönös elismerését, lehetővé téve egyetlen, az Unió egész területén érvényes engedély kiadását, valamint a székhely szerinti tagállam általi prudenciális felügyelet elvének alkalmazását.
- 24 E tekintetben a 2013/36 irányelv 4. cikkének (2) és (3) bekezdése előírja, hogy a tagállamok biztosítják azt, hogy az illetékes hatóságok oly módon kísérik figyelemmel a hitelintézetek tevékenységeit, hogy értékelhessék, hogy azok megfelelnek-e az ezen irányelv előírásainak, és azt, hogy megfelelő intézkedések álljanak az illetékes hatóságok rendelkezésére ahhoz, hogy megszerezzék a szükséges információkat, amelyekkel értékelhetik, hogy az említett hitelintézetek teljesítik-e ezeket a kötelezettségeket. E 4. cikk (5) bekezdése szerint a tagállamok előírják többek között azt, hogy a hitelintézetek biztosítsák a székhely szerinti tagállamuk illetékes hatóságai számára mindazt az információt, amely annak értékeléséhez szükséges, hogy a hitelintézetek megfelelnek-e a 2013/36 irányelvvel összhangban elfogadott szabályoknak.
- 25 Továbbá ezen irányelv 6. cikkének a) pontja úgy rendelkezik, hogy a tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságok az EUSZ 4. cikk (3) bekezdésében foglalt lojális együttműködés elvének megfelelően a bizalmon és a teljes körű kölcsönös tiszteleten alapuló együttműködést alakítsanak ki, különösen az e hatóságok közötti, valamint a PFER más tagjaira is kiterjedő megfelelő és megbízható információáramlás biztosítása terén.
- 26 Egyébiránt az említett irányelv 50. cikkének (1) bekezdése értelmében az érintett tagállamok illetékes hatóságai szorosan együttműködnek abból a célból, hogy felügyeljék az olyan hitelintézetek tevékenységeit, amelyek azon a tagállamon kívül, amelyikben központi irodájuk van, más tagállamban vagy tagállamokban is működnek, különösen fióktelepen keresztül. Az illetékes hatóságok kölcsönösen ellátják egymást az ilyen intézmények irányítására és tulajdoni viszonyaira vonatkozó minden információval, amely várhatóan megkönnyíti felügyeletüket és az engedélyezési feltételek vizsgálatát, továbbá minden olyan információval, amely feltehetőleg megkönnyíti az ilyen intézmények ellenőrzését, különös tekintettel a likviditásra, a fizetőképességre, betétgaranciára, a nagykockázatok vállalásának korlátozására, az intézmény rendszerkockázatát potenciálisan befolyásoló egyéb tényezőkre, az adminisztratív és számviteli eljárásokra és belső ellenőrzési mechanizmusokra.
- 27 Az uniós jogalkotó által a 2013/36 irányelv elfogadásával létesített, a hitelintézetek prudenciális felügyeletével kapcsolatos, a tagállamon belül gyakorolt felügyeleten és a több tagállam illetékes hatóságai közötti információcserén alapuló, az előző pontokban röviden bemutatásra került rendszer hatékony végrehajtása megköveteli, hogy mind a felügyelet alatt álló hitelintézetek, mind az illetékes

hatóságok biztosak lehessenek abban, hogy a szolgáltatott bizalmas információk főszabály szerint megőrzik bizalmas jellegüket (lásd analógia útján: 2018. június 19-i Baumeister ítélet, C-15/16, EU:C:2018:464, 31. pont).

- 28 Az ilyen bizalom hiánya ugyanis veszélyeztethetné a prudenciális felügyeleti tevékenység gyakorlásához szükséges bizalmas információk zavartalan továbbítását (lásd analógia útján: 2018. június 19-i Baumeister ítélet, C-15/16, EU:C:2018:464, 32. pont).
- 29 Így a 2013/36 irányelv 53. cikkének (1) bekezdése nemcsak a közvetlenül érintett hitelintézetek konkrét érdekeinek a védelme céljából írja elő általános szabályként a szakmai titoktartási kötelezettséget, hanem a különösen az Unió pénzügyi rendszerének stabilitásához kapcsolódó közérdek védelme céljából is (lásd analógia útján: 2018. június 19-i Baumeister ítélet, C-15/16, EU:C:2018:464, 33. pont).
- 30 Végül, azokat a konkrét eseteket, amelyekben a 2013/36 irányelv 53. cikkének (1) bekezdésében meghatározott, az illetékes hatóságok birtokában lévő bizalmas információk nyilvánosságra hozatalának tilalmára vonatkozó általános elv kivételesen nem képezi akadályát azok továbbításának vagy felhasználásának, ezen irányelv kimerítően felsorolja (lásd analógia útján: 2018. június 19-i Baumeister ítélet, C-15/16, EU:C:2018:464, 38. pont).
- 31 A jelen esetben meg kell állapítani, hogy a 2013/36 irányelv 53. cikkének (1) bekezdése a harmadik albekezdésében előírja, hogy „ha egy hitelintézetet fizetéseképtelenné nyilvánítottak, vagy kényszerfelszámolására kerül sor, az a bizalmas természetű információ, amely nem érinti a hitelintézet megmentésére irányuló kísérletekben részt vevő harmadik feleket, nyilvánosságra hozható a polgári jogi vagy kereskedelmi jogi eljárás során”.
- 32 Amint arra a főtanácsnok indítványának 79–81. pontjában lényegében rámutatott, az uniós jogalkotó szándéka ezzel a rendelkezéssel az illetékes hatóság számára annak a lehetővé tétele volt, hogy kizárólag a hitelintézet fizetéseképtelenné nyilvánításával vagy kényszerfelszámolásával közvetlenül érintett személyek számára hozzák nyilvánosságra azokat a bizalmas információkat, amelyek nem érintik az e hitelintézet megmentésére irányuló kísérletekben részt vevő harmadik feleket, és erre annak érdekében kerül sor, hogy ezeket az információkat polgári jogi vagy kereskedelmi jogi eljárásokban bíróságok felügyelete mellett felhasználják.
- 33 Márpedig az előző megfontolások összességére tekintettel nem vonható le sem a 2013/36 irányelv 53. cikke (1) bekezdése harmadik albekezdésének a szövegéből, sem abból az összefüggésből, amelybe ez a rendelkezés illeszkedik, sem pedig a szakmai titokkal kapcsolatban az említett irányelvben szereplő szabályokkal követett célokból az a következtetés, hogy a fizetéseképtelenné nyilvánított vagy kényszerfelszámolás alá vont hitelintézetekre vonatkozó bizalmas információk csak a már megindított polgári jogi vagy kereskedelmi jogi eljárásokban hozhatók nyilvánosságra.
- 34 A jelen alapügyhöz hasonló esetben ezen információknak a nemzeti jog szerint közigazgatási jelleggel bíró eljárás során való nyilvánosságra hozatala – akár a polgári jogi vagy kereskedelmi jogi eljárás megindítása előtt is – a jelen ítélet 32. pontjában meghatározott követelményeket, és így a 2013/36 irányelv 53. cikke (1) bekezdésében meghatározott szakmai titoktartási kötelezettség hatékony érvényesülését biztosíthatja.
- 35 Ebben az összefüggésben a megfelelő igazságszolgáltatás követelményei sérülnének, ha a kérelmezőnek az illetékes hatóságok birtokában lévő bizalmas információkhoz való hozzáférése érdekében polgári jogi vagy kereskedelmi jogi eljárást kellene indítania.
- 36 Ezt az értelmezést egyébként nem kérdőjelezi meg a 2014. november 12-i Altmann és társai ítélet (C-140/13, EU:C:2014:2362) 39. pontjában szereplő megfontolások, amelyek szerint az ezen ítélet meghozatalához vezető eljárás alapját képező jogvita nem a bírósági felszámolás alatt álló befektetési vállalkozást érintő bizalmas információkhoz való hozzáférést kérő személyek által indított polgári jogi

vagy kereskedelmi jogi eljárások keretében folyt. A 2014. november 12-i Altmann és társai ítéletben (C-140/13, EU:C:2014:2362) ugyanis a Bíróságnak nem a jelen eljárás tárgyát képező kérdésre kellett válaszolnia, mivel ez az ítélet a pénzügyi eszközök piacairól, a 85/611/EGK és a 93/6/EGK tanácsi irányelv, és a 2000/12/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról, valamint a 93/22/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2004. április 21-i 2004/39/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2004. L 145., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 6. fejezet, 7. kötet, 263. o.) értelmezésére irányult nemzeti szinten olyan ténybeli és eljárási helyzettel összefüggésben, amely a jelen alapügyétől eltér. Ezért nem értelmezhető az említett ítélet 39. pontjában szereplő indokolás alapján a 2013/36 irányelv 53. cikkének (1) bekezdése a jelen alapügyhöz hasonló esetben, amint arra a főtanácsnok lényegében indítványának 50. és 52. pontjában rámutatott.

- 37 Az állandó ítélkezési gyakorlatnak megfelelően azonban a bizalmas információk nyilvánosságra hozatalára vonatkozó általános tilalomtól való, a 2013/36 irányelvben előírt eltérések szigorú értelmezését kell figyelembe venni (lásd ebben az értelemben: 2010. április 22-i Bizottság kontra Egyesült Királyság ítélet, C-346/08, EU:C:2010:213, 39. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 38 Következésképpen úgy kell tekinteni, hogy az említett irányelv 53. cikke (1) bekezdésének harmadik albekezdése alapján a szakmai titoktartási kötelezettségtől való eltérésre vonatkozó lehetőség megköveteli, hogy a nyilvánosságra hozatal iránti kérelem olyan információkra vonatkozzon, amelyekkel kapcsolatban a kérelmező pontos és egybehangzó körülményekre hivatkozik, és ezek alapján megalapozottan feltételezhető, hogy azok relevánsnak mutatkoznak az olyan, már megindított vagy folyamatban lévő polgári jogi vagy kereskedelmi jogi eljáráshoz, amelynek tárgyát a kérelmezőnek konkrétan meg kell határoznia és amelyen kívül a kérdéses információk nem használhatók fel.
- 39 Minden esetben az illetékes hatóságok és bíróságok feladata mérlegelni a kérelmezőnek a szóban forgó információkkal való rendelkezéshez fűződő érdekét, valamint a szakmai titoktartási kötelezettség hatálya alá tartozó ugyanezen információk bizalmas jellegének fenntartásához fűződő érdeket, mielőtt az összes kért bizalmas információt nyilvánosságra hoznák (lásd ebben az értelemben: 2008. február 14-i Varec ítélet, C-450/06, EU:C:2008:91, 51. és 52. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 40 A fentiekre tekintettel az előterjesztett kérdésekre azt a választ kell adni, hogy a 2013/36 irányelv 53. cikkének (1) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy azzal nem ellentétes, hogy a tagállamok illetékes hatóságai bizalmas információkat hozzanak nyilvánosságra olyan személy számára, aki azzal kapcsolatban kérelmet terjesztett elő, hogy ezen információk alapján a hitelintézet kényszerfelszámolás alá vonása miatt sérült vagyoni érdekeinek védelmére irányuló polgári jogi vagy kereskedelmi jogi eljárást indítson. Mindazonáltal a nyilvánosságra hozatal iránti kérelemnek olyan információkra kell vonatkoznia, amelyekkel kapcsolatban a kérelmező pontos és egybehangzó körülményekre hivatkozik, és ezek alapján megalapozottan feltételezhető, hogy azok relevánsnak mutatkoznak az olyan polgári jogi vagy kereskedelmi jogi eljáráshoz, amelynek tárgyát a kérelmezőnek konkrétan meg kell határoznia, és amelyen kívül a kérdéses információk nem használhatók fel. Az illetékes hatóságok és bíróságok feladata mérlegelni a kérelmezőnek a szóban forgó információkkal való rendelkezéshez fűződő érdekét, valamint a szakmai titoktartási kötelezettség hatálya alá tartozó információk bizalmas jellegének fenntartásához fűződő érdeket, mielőtt az összes kért bizalmas információt nyilvánosságra hoznák.

A költségekről

- 41 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (ötödik tanács) a következőképpen határozott:

A hitelintézetek tevékenységéhez való hozzáférésről és a hitelintézetek és befektetési vállalkozások prudenciális felügyeletéről, a 2002/87/EK irányelv módosításáról, a 2006/48/EK és a 2006/49/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2013. június 26-i 2013/36/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv 53. cikkének (1) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy azzal nem ellentétes, hogy a tagállamok illetékes hatóságai bizalmas információkat hozzanak nyilvánosságra olyan személy számára, aki azzal kapcsolatban kérelmet terjesztett elő, hogy ezen információk alapján a hitelintézet kényszerfelszámolás alá vonása miatt sérült vagyoni érdekeinek védelmére irányuló polgári jogi vagy kereskedelmi jogi eljárást indítson. Mindazonáltal a nyilvánosságra hozatal iránti kérelemnek olyan információkra kell vonatkoznia, amelyekkel kapcsolatban a kérelmező pontos és egybehangzó körülményekre hivatkozik, és ezek alapján megalapozottan feltételezhető, hogy azok relevánsnak mutatkoznak az olyan polgári jogi vagy kereskedelmi jogi eljáráshoz, amelynek tárgyát a kérelmezőnek konkrétan meg kell határoznia, és amelyen kívül a kérdéses információk nem használhatók fel. Az illetékes hatóságok és bíróságok feladata mérlegelni a kérelmezőnek a szóban forgó információkkal való rendelkezéshez fűződő érdekét, valamint a szakmai titoktartási kötelezettség hatálya alá tartozó információk bizalmas jellegének fenntartásához fűződő érdeket, mielőtt az összes kért bizalmas információt nyilvánosságra hoznák.

Aláírások